

Părțile din procedura principală

Reclamante: SGI (C-459/17), Valérieane SNC (C-460/17)

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Dispozitivul

Articolul 17 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991, trebuie interpretat în sensul că, pentru a-i refuza persoanei impozabile destinația a unei facturi dreptul de deducere a TVA-ului menționat în această factură, este suficient ca administrația să stabilească faptul că operațiunile cărora le corespunde această factură nu au fost realizate efectiv.

⁽¹⁾ JO C 347, 16.10.2017.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 iunie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu – Polonia) – procedură inițiată de HR

(Cauza C-512/17) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) – Reședința obișnuită a copilului – Sugar – Împrejurări determinante pentru stabilirea locului acestei reședințe]

(2018/C 294/16)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HR

cu participarea: KO, Prokuratura Rejonowa Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că reședința obișnuită a copilului, în sensul acestui regulament, corespunde locului în care se situează, în fapt, centrul vieții sale. Revine instanței naționale sarcina să stabilească unde se situa acest centru la momentul introducerii cererii referitoare la răspunderea părintească în ceea ce îl privește pe copil, pe baza unei serii de elemente de fapt concordante. În această privință, într-o cauză precum cea din litigiul principal, având în vedere faptele stabilite de această instanță, constituie, împreună, împrejurări determinante:

— faptul că, de la nașterea copilului până la separarea părinților săi, acesta a locuit în general cu ei într-un anumit loc;

- împrejurarea că părintele care exercită, în fapt, de la separarea cuplului, drepturile privind încredințarea în raport cu copilul locuiește în continuare zi de zi cu el în acest loc și își exercită acolo activitatea profesională, care se înscrie în cadrul unui raport de muncă pe perioadă nedeterminată, și
- faptul că, în locul menționat, copilul are contacte regulate cu celălalt părinte, care are în continuare reședința în același loc.

În schimb, într-o cauză precum cea din litigiul principal, nu pot fi considerate împrejurări determinante:

- șederile pe care părintele care exercită, în fapt, drepturile privind încredințarea în raport cu copilul le-a efectuat în trecut cu acesta pe teritoriul statului membru din care este originar acest părinte, în cadrul concediilor sale sau pe perioada sărbătorilor;
- originile părintelui în cauză, legăturile de ordin cultural ale copilului cu acest stat membru care decurg de aici și relațiile sale cu familia sa care are reședința în statul membru menționat și
- eventuala intenție a părintelui menționat de a se stabili cu copilul, pe viitor, în același stat membru.

⁽¹⁾ JO C 412, 4.12.2017.

Recurs introdus la 23 decembrie 2017 de Nap Innova Hoteles, S.L. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 4 decembrie 2017 în cauza T-522/17, Nap Innova Hoteles/SRB

(Cauza C-731/17 P)

(2018/C 294/17)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Nap Innova Hoteles, S.L. (reprezentant: L. Hernández Cabeza, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comitetul unic de rezoluție

Prin Ordonanța din 5 iulie 2018, Curtea (Camera a noua) a respins recursul și a dispus ca Nap Innova Hoteles, S.L. să își suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 14 februarie 2018 de Hochmann Marketing GmbH, fostă Bittorrent Marketing GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 12 decembrie 2017 în cauza T-771/15, Hochmann Marketing/EUIPO

(Cauza C-118/18 P)

(2018/C 294/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Hochmann Marketing GmbH, fostă Bittorrent Marketing GmbH (reprezentant: C. Hoppe, avocat)